

NAKBA FILMWORKS & INSIDE OUT FILMS PRESENT

ΤΟ ΠΟΛΥ-ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΘΡΙΛΕΡ
ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

MIA TAINIA TOY
MAHDI FLEIFEL

ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΧΩΡΑ

MAHMOOD BAKRI

ARAM SABBAH

ANGELIKI PAPOULIA

MOHAMMAD ALSURAFI MONZER REYANNAH MOUATAZ ALSHALTOUH MOHAMMAD GHASSAN MANAL AWAD

produced by GEOFF ARBOURNE MAHDI FLEIFEL co-production by MARIA ORANOAKI LAVIA MELJMAN FRANÇOIS MORISSET MAARTEN VAN DER VEEN executive producers SAWSAN ASFARI FRANK BARAT MOHAMMAD MALAS FRANÇOIS DEVILLERS ELISAVAN WAEYENBERGE BRANTON CHOI HASSAN ELMASRY RASHA MANSOURI ELMASRY MOHAMMAD MALAS MOHAMED HEFZY
written by MAHDI FLEIFEL FYZAL BOULIFA JASON MCCOLGAN cinematographer THEODOROS MIHOPOULOS GSC editing HALIM SABBAH sound MARTIN HERNANDEZ (M.P.S.E) STEVE BOND original score NADAH EL SHAZLY production designer IOANNA SOULELE costume designer KONSTANTINA MARDAKI
production executives LAURA JUMEL VICTORIA BRAUNHOLZ a NAKBA FILMWORKS & INSIDE OUT FILMS production in co-production with HOMEMADE FILMS SALAUD MORISSET STUDIO RUBA ERT METAFORA PRODUCTION RED SEA FUND and ZDF/DAS KLEINE FERNSEHSPIEL
in cooperation with ARTE with the support of AIDE AUX CINÉMAS DU MONDE CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE ANIMÉE INSTITUT FRANÇAIS DOHA FILM INSTITUTE GREEK FILM CENTRE NFF+HBF CO-PRODUCTION SCHEME world sales SALAUD MORISSET

ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΧΩΡΑ

ΣΥΝΟΨΗ

Ο Chatila και ο Reda μαζεύουν χρήματα για να αγοράσουν πλαστά διαβατήρια και να φύγουν επιτέλους από την Αθήνα.

Όταν ο Reda χάνει τα χρήματά τους λόγω του επικίνδυνου εθισμού του στα ναρκωτικά, ο Chatila καταστρώνει ένα ακραίο σχέδιο πριν να είναι πολύ αργά.

Ο σκηνοθέτης MAHDI FLEIFEL

Ο Mahdi Fleifel είναι Παλαιστίνιος-Δανός σκηνοθέτης, απόφοιτος του NFTS στο Ηνωμένο Βασίλειο. Υπήρξε μαθητής του Stephen Frears και του Pawel Pawlikowski.

Το 2012, η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία-ντοκιμαντέρ, *A World Not Ours*, έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ του Τορόντο (TIFF) και κέρδισε περίπου τριάντα βραβεία (Berlinale, CPH:DOX, Yamagata, DOC:NYC).

Το 2013 συμμετείχε στο Cinéfondation και στη συνέχεια σκηνοθέτησε αρκετές ταινίες μικρού μήκους, όπως *A Man Returned* (Αργυρή Άρκτος, υποψηφιότητα για τα EFA), *A Drowning Man* (Κάννες, υποψήφιο για BAFTA) και *I Signed The Petition* (βραβείο IDFA, υποψηφιότητα για τα EFA).

Το ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΧΩΡΑ είναι η πρώτη του ταινία μυθοπλασίας μεγάλου μήκους. Ο Mahdi σήμερα μοιράζει τον χρόνο του μεταξύ Αθήνας και Κοπεγχάγης.

Φιλμογραφία MAHDI FLEIFEL

3 LOGICAL EXITS – Mahdi Fleifel

2020 – ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ / ΔΑΝΙΑ / ΛΙΒΑΝΟΣ – 15’ – Έγχρωμο

Μια κοινωνιολογική μελέτη για τις διαφορετικές διεξόδους που επιλέγουν οι νέοι Παλαιστίνιοι προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη ζωή στους προσφυγικούς καταυλισμούς.

I SIGNED THE PETITION – Mahdi Fleifel

2018 – ΓΕΡΜΑΝΙΑ / ΕΛΒΕΤΙΑ / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ – 11’ – Έγχρωμο

Αμέσως μετά την υπογραφή μιας διαδικτυακής αίτησης, ένας Παλαιστίνιος άνδρας παγιδεύεται σε έναν πανικόβλητο φαύλο κύκλο αυτοαμφισβήτησης. Μέσα από μια συζήτηση με έναν φιλικό συνομιλητή, αναλύει, αποδομεί και ερμηνεύει τη σημασία της επιλογής του να υποστηρίξει δημόσια το πολιτιστικό μποϊκοτάζ του Ισραήλ.

Βραβείο Καλύτερου Μικρού Μήκους Ντοκιμαντέρ, Int. Doc. FF Άμστερνταμ 2018

A DROWNING MAN – Mahdi Fleifel

2017 – ΔΑΝΙΑ / ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ / ΕΛΛΑΔΑ – 15’ – Έγχρωμο

Μόνος και μακριά από την πατρίδα του, ο «Kíd» περιπλανιέται σε μια ξένη πόλη, αναζητώντας τρόπους για να επιβιώσει. Περιτριγυρισμένος από θηρευτές, αναγκάζεται να κάνει συμβιβασμούς μόνο και μόνο για να συνεχίσει να ζει, παρατείνοντας την εξορία του για μία ακόμα μέρα.

Υποψηφιότητα BAFTA 2018, Επίσημο Διαγωνιστικό Φεστιβάλ Καννών 2017

A MAN RETURNED – Mahdi Fleifel

2015 – ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ / ΔΑΝΙΑ / ΟΛΛΑΝΔΙΑ – 30’ – Έγχρωμο

Ο Ρέντα είναι 26 ετών. Τα όνειρά του να ξεφύγει από τον παλαιστινιακό προσφυγικό καταυλισμό του Αϊν Ελ-Χιλουέ κατέληξαν σε αποτυχία, μετά από τρία χρόνια παγιδευμένος στην Ελλάδα. Επέστρεψε με εθισμό στην ηρωίνη, σε έναν καταυλισμό που σπαράσσεται από εσωτερικές συγκρούσεις και τον επερχόμενο πόλεμο από τη Συρία. Παρά τις αντιξοότητες, αποφασίζει να παντρευτεί τον παιδικό του έρωτα – μια γλυκόπικρη ιστορία αγάπης.

Αργυρή Άρκτος Κριτικής Επιτροπής, Berlinale Shorts 2016

XENOS – Mahdi Fleifel

2013 – ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ / ΔΑΝΙΑ – 13’ – Έγχρωμο

Το 2010, ο Αμπού Εϊάντ και άλλοι νεαροί Παλαιστίνιοι από τον προσφυγικό καταυλισμό Αϊν Ελ-Χιλουέ στον Λίβανο ταξίδεψαν με διακινητές μέσω Συρίας και Τουρκίας στην Ελλάδα. Όπως πολλοί άλλοι μετανάστες, έφτασαν αναζητώντας μια δίοδο προς την Ευρώπη, αλλά βρέθηκαν παγιδευμένοι σε μια χώρα που βίωνε οικονομική, πολιτική και κοινωνική κατάρρευση.

Επίσημος Διαγωνισμός Berlinale Shorts 2014

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ MAHDI FLEIFEL

Συνέντευξη από τον **Serge Kaganski**

Μπορείτε να μας μιλήσετε για την πορεία σας στον κινηματογράφο;

Μεγάλωσα τη δεκαετία του '80 στο Ντουμπάι, όπου ο πατέρας μου ήταν πολύ κινηματογραφόφιλος, αν και όχι ιδιαίτερα εκλεπτυσμένος. Του άρεσαν οι χολιγουντιανές ταινίες δράσης, κυρίως οι ταινίες ληστειών και τα B-movies. Από μικρός εκτέθηκα σε αυτόν τον κόσμο. Η καταγραφή και η συλλογή ταινιών έγιναν κομμάτι της καθημερινότητάς μου. Εως τα 5 μου χρόνια, είχα δει όλα τα κλασικά του '80: «Τα Σαγόνια του Καρχαρία», «Εξολοθρευτής», «Ε.Τ.»... Ο πατέρας μου δεν μου απαγόρευε να βλέπω αυτές τις –μερικές φορές βίαιες– ταινίες, και εγώ τις λάτρευα!

Αργότερα, στο λύκειο στη Δανία, παρακολούθησα ένα μάθημα που λεγόταν «Σπουδές Κινηματογράφου και Μέσων». Ήταν λίγες ώρες την εβδομάδα, και ο καθηγητής μας ήταν αρκετά εκκεντρικός. Μας έδειξε το *Blue Velvet* και το *Αποκάλυψη Τώρα*. Θυμάμαι μια σκηνή στο *Αποκάλυψη Τώρα* όπου ο Corrola εμφανίζεται ως σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ και φωνάζει στους στρατιώτες: «Μην κοιτάτε την κάμερα, συνεχίστε να κινείστε!» Ο καθηγητής μάς εξήγησε: «Αυτός είναι ο σκηνοθέτης». Νομίζω ότι εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα για πρώτη φορά ότι οι ταινίες έχουν έναν δημιουργό. Γύρισα σπίτι και είπα στους γονείς μου: «Δεν θα σπουδάσω νομική, θέλω να γίνω σκηνοθέτης!» Φυσικά, οι γονείς μου αποσβολώθηκαν από αυτή μου την απόφαση. Αλλά για μένα, η ιδέα του να είμαι δικηγόρος ήταν συναρπαστική μόνο στις ταινίες – στην πραγματική ζωή, μου φαινόταν αφόρητα βαρετό!

**Πώς προέκυψε η ιδέα για το ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΧΩΡΑ;
Είναι αυτοβιογραφικό ή βασίζεται σε ιστορίες που είχατε ακούσει;**

Βγήκα από τη σχολή κινηματογράφου με την επιθυμία να κάνω αφηγηματικό σινεμά, αλλά γρήγορα απογοητεύτηκα από τη βιομηχανία του κινηματογράφου. Έτσι, αποφάσισα να πάρω μια κάμερα και να δουλέψω χωρίς εξαρτήσεις, όπως κάνει ένας μουσικός. Πήγα να γυρίσω ένα ντοκιμαντέρ για τον παλαιστινιακό προσφυγικό καταυλισμό των γονιών μου, το οποίο αργότερα έγινε το «A World Not Ours» (2012).

Ο χαρακτήρας μου σε εκείνη την ταινία, ένας παιδικός μου φίλος, το έσκασε από τον καταυλισμό, ταξίδεψε μέσω Συρίας και Τουρκίας και κατέληξε στην Ελλάδα. Όταν τον κινηματογράφουσα στην Ελλάδα, ανακάλυψα έναν νέο κόσμο: τον κόσμο των Παλαιστίνιων νέων που εγκαταλείπουν τους καταυλισμούς στη Συρία και τον Λίβανο και φτάνουν στην πύλη της Ευρώπης – την Ελλάδα – μόνο για να εγκλωβιστούν εκεί. Σκέφτηκα: «Αυτή η ιστορία δεν έχει τέλος», γιατί ο Παλαιστίνιος συγγραφέας Ghassan Kanafani είχε γράψει την ίδια ιστορία τη δεκαετία του '60 με το *Άντρες στον Ήλιο*. Τότε, οι πρόσφυγες προσπαθούσαν να πάνε στο Κουβέιτ και διέσχιζαν την έρημο. Σήμερα, η Αθήνα είναι αυτή η νέα αστική έρημος που προσπαθούν να διασχίσουν οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες.

Για πολλά χρόνια ήθελα να κάνω μια κινηματογραφική διασκευή του *Άντρες στον Ήλιο*, τοποθετώντας την στη σύγχρονη Ευρώπη, με την Αθήνα ως το λίκνο του σύγχρονου πολιτισμού. Προσπαθώ να κάνω αυτή την ταινία από το 2011. Όμως, συνειδητοποίησα ότι ήταν αδύνατον να χρηματοδοτήσω ένα τέτοιο πρότζεκτ, καθώς είμαι Παλαιστίνιος σκηνοθέτης που ζει στην εξορία και κάνει μια ταινία στην εξορία για εξόριστους.

Γιατί ήταν τόσο δύσκολο να γίνει αυτή η ταινία;

Στην Ελλάδα, η χρηματοδότηση ταινιών –ειδικά αυτών με μη επαγγελματίες ηθοποιούς που μιλούν αραβικά– είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Αντίστοιχα, στη Δανία, όπου ζω επίσης, η κινηματογραφική βιομηχανία δεν ήθελε να στηρίξει ένα τέτοιο εγχείρημα. Συχνά η απάντηση ήταν: «Γιατί δεν κάνεις μια ταινία εδώ;» Αλλά στη Δανία δεν είχα κάτι να πω, αφού η ζωή μου εκεί είναι άνετη.

Αρχικά προσέγγισα το πρότζεκτ ως ένα υβριδικό ντοκιμαντέρ. Βασισμένος σε πολλές ιστορίες που είχα ακούσει, πίστευα ότι ένα ντοκιμαντέρ θα ήταν πιο οικονομικό και ευκολότερο να γίνει. Επικοινωνήσα με τον Geoff Arbourne, που αργότερα έγινε ο βασικός μου παραγωγός, και το πρότζεκτ πήρε γρήγορα μεγάλες διαστάσεις. Ξεκινήσαμε με την ιδέα μιας low-budget ταινίας, αλλά τελικά καταλήξαμε να γυρίζουμε σε φιλμ, με επαγγελματίες ηθοποιούς και ένα κανονικό σενάριο. Πολύ γρήγορα, βρεθήκαμε ξανά στον κόσμο της μυθοπλασίας.

Το ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΧΩΡΑ συνδυάζει πραγματικότητα και μυθοπλασία. Μπορείτε να μας πείτε περισσότερα γι' αυτό;

Η γραμμή μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας είναι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία στον κινηματογράφο. Ήθελα να διατηρήσω τον ρεαλισμό στις ερμηνείες, αλλά ταυτόχρονα να κρατήσω και την ομορφιά του σινεμά. Είναι απολύτως εντάξει να έχει στυλ μια ρεαλιστική ταινία, να έχει ρυθμό, μουσική... Αυτός είναι ο κινηματογράφος που αγαπώ.

Μπορείτε να μιλήσετε για τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των δύο βασικών χαρακτήρων, του Reda και του Chatila;

Ο Reda και ο Chatila έχουν μια μοναδική δυναμική, που θυμίζει τις κλασικές buddy movies των '80s που αγάπησα, όπως το *48 Hours*, το *Beverly Hills Cop* και το *Midnight Run*.

Η ταινία σας μου θύμισε το Midnight Cowboy.

Είναι περίεργο, γιατί το Midnight Cowboy εισχώρησε στην ταινία μου υποσυνείδητα. Αρχικά, είχα σχεδιάσει να γυρίσω την τελική σκηνή σε ένα ταξί, αλλά δεν ήταν κινηματογραφικά συναρπαστικό. Τότε, ο Fyza Boulifa, ο συν-σεναριογράφος μου, πρότεινε μια ονειρική σκηνή μέσα σε λεωφορείο, παρόμοια με αυτή στην ταινία Cure του Kiyoshi Kurosawa. Μου φάνηκε καλή ιδέα γιατί το λεωφορείο προσφέρει περισσότερο χώρο για λήψεις. Ο Reda και ο Chatila είναι μόνοι σε αυτό το λεωφορείο, γεγονός που ενισχύει το αίσθημα της μοναξιάς και της απομόνωσης. Και όταν κάναμε πρόβα τη σκηνή, σκέφτηκα: "Αυτό μοιάζει με το Midnight Cowboy!" Αυτή είναι η μαγεία του κινηματογράφου: απορροφάς εικόνες για χρόνια, γίνονται μέρος του DNA σου και ξαφνικά ξεπηδούν από μέσα σου.

Ο Reda και ο Chatila είναι δύο όψεις του ίδιου χαρακτήρα.

Ήταν μια ενδιαφέρουσα δυναμική να αντιπαραθέσω τον ευαίσθητο και τον σκληρό τύπο. Έχω γνωρίσει πολλούς ανθρώπους σαν τον Chatila και τον Reda, αυτούς που τα κατάφεραν και αυτούς που δεν τα κατάφεραν. Ο Reda βασίζεται σε έναν πραγματικό άνθρωπο που κατέγραψε στα ντοκιμαντέρ 3 Logical Exits και A Man Returned. Του οφείλω πολλά, γιατί με ενέπνευσε να επιστρέψω σε αυτό το πρότζεκτ μετά από χρόνια αμφιβολιών. Είχε αφήσει τη σύζυγό του και τα τρία του παιδιά στον καταυλισμό στον Λίβανο, ενώ ήταν αποκλεισμένος στην Ελλάδα, λαχταρώντας να φτάσει στη Γερμανία. Πήρα την κάμερά μου, πήγα να τον επισκεφθώ και άρχισα να τον κινηματογραφώ ξανά, ελπίζοντας να συνεχίσω την ιστορία του. Δυστυχώς, λίγους μήνες αργότερα, πέθανε από υπερβολική δόση στην Αθήνα. Με έναν τρόπο, ο Reda και ο Chatila είναι διαφορετικές εκδοχές του πραγματικού Reda. Χρησιμοποίησα τις ιστορίες του για να αναπτύξω αυτές τις δύο πλευρές του ίδιου χαρακτήρα.

Ο Reda και ο Chatila επιδίδονται σε ανήθικες πράξεις, αλλά η ταινία αποφεύγει να τους κρίνει.

Προσπάθησα να μπω στη θέση τους. Τι θα έκανα αν μου αφαιρούσαν τα πάντα: ανθρώπινα δικαιώματα, υπηκοότητα, ταυτότητα, χρήματα, υποστήριξη, ακόμα και την αξιοπρέπειά μου; Πώς θα επιβίωνα υπό αυτές τις συνθήκες; Ο Reda και ο Chatila βρίσκουν δικούς τους τρόπους να αντεπεξέλθουν: ο Reda καταφεύγει στην εργασία του σεξ στο πάρκο για χρήματα, ενώ ο Chatila στρέφεται στην Τατιάνα... Ήθελα να τους απεικονίσω όσο το δυνατόν πιο αυθεντικά, συνοδεύοντάς τους ώστε το κοινό να αποκτήσει πρόσβαση σε έναν κόσμο που διαφορετικά δεν θα γνώριζε. Για ένα δυτικό κοινό, αυτοί οι άνθρωποι είναι συχνά απλώς αριθμοί στατιστικών, στερούμενοι ανθρωπιάς. Δεν γνωρίζουν τίποτα για τα όνειρά τους, τους φόβους ή τις ελπίδες τους.

Ο Reda και ο Chatila βασίζονται στον Marwan, έναν Παλαιστίνιο διακινητή, για να αποκτήσουν πλαστά διαβατήρια.

Ο Marwan λειτουργεί αυστηρά επαγγελματικά, χωρίς καμία αλληλεγγύη προς τους συμπατριώτες του Παλαιστίνιους. Είναι ένας κόσμος όπου επιβιώνει ο ισχυρότερος – σκληρός και αδίστακτος, χωρίς χώρο για συναισθήματα. Αν αυτή η ταινία ήταν τηλεοπτική σειρά, θα εμβάθυνα περισσότερο στον χαρακτήρα του. Φαντάζομαι ότι και ο Marwan, όπως ο Reda και ο Chatila, έμαθε με τον δύσκολο τρόπο. Θαυμάζω απεριόριστα τον Monzer Reyahnah, τον ηθοποιό που τον υποδύεται. Είναι ένας από τους ελάχιστους επαγγελματίες στην ταινία και είναι πολύ γνωστός στην Αίγυπτο και τον αραβικό κόσμο. Αν και ο ρόλος του είναι μικρός, η παρουσία του είναι τεράστια. Ο Monzer ενσαρκώνει τη σκληρή, αποφασιστική στάση που ήταν κρίσιμη για τον χαρακτήρα.

Πώς θα χαρακτηρίζατε το τέλος; Ανοικτό ή απελπισμένο;

Όταν ξεκινάς ένα τέτοιο ταξίδι, ένα κομμάτι σου πεθαίνει, ενώ ένα άλλο επιβιώνει. Λίγοι από τους ανθρώπους που γνώρισα τα κατάφεραν, αλλά ακόμα και αυτοί, κάτι μέσα τους πέθανε. Η λογοτεχνία παίζει καθοριστικό ρόλο στην αφήγησή μου: έργα όπως Ο Άρχοντας των Μυγών και Άνθρωποι και Ποντίκια με επηρεάζουν βαθιά. Ειδικά στο δεύτερο, η σχέση των George και Lenny καθρεφτίζει αυτή των Reda και Chatila, με το όνειρο του καφέ να παραπέμπει στο όνειρο του αγροκτήματος. Στο αρχικό μου σενάριο, ο Reda έμοιαζε περισσότερο με τον πραγματικό Reda και τον Lenny – έναν γίγαντα. Επίσης, θύμιζε τον Piggy από Ο Άρχοντας των Μυγών, ένα παχύ αγόρι που εκφοβίζεται και έχει τραγικό τέλος. Τα παιδιά στο νησί σώζονται στο τέλος, αλλά ένα κομμάτι τους έχει πεθάνει. Αυτό ήταν το αίσθημα που ήθελα να μεταδώσω.

Πως συνεργαστήκατε με τον διευθυντή φωτογραφίας, Θοδωρή Μιχόπουλο;

Ήθελα να συνεργαστώ με έναν Έλληνα διευθυντή φωτογραφίας για μια αίσθηση ασφάλειας. Αν και ο Θοδωρής δεν μιλά άπταιστα αγγλικά, η ενέργεια και η αυθορμητικότητα του δημιούργησαν έναν δυνατό δεσμό μεταξύ μας. Οπτικά, έχει πρωτοποριακές ιδέες και σπρώχνει τα όρια. Η συνεργασία μας έγινε ακόμα πιο στενή όταν μεταφερθήκαμε στα γυρίσματα στο διαμέρισμα της Τατιάνας, έναν περιορισμένο χώρο που όμως με απελευθέρωσε δημιουργικά. Επιλέξαμε να χρησιμοποιήσουμε κάμερα 16mm, κάτι που αρχικά τον προβλημάτισε λόγω του χαμηλού φωτισμού της Αθήνας τη νύχτα. Μετά από δοκιμές, τον έπεισα, και το 16mm λειτούργησε τέλεια, ακόμα και σε χαμηλό φωτισμό. Ήταν ο δικός μου τρόπος να αποτίσω φόρο τιμής στον κινηματογράφο των '70s που αγαπώ και νιώθω ότι λείπει σήμερα: Scorsese, De Palma, Lumet...

Επιλέξατε την Αντζελίκα Παπούλια για τον ρόλο της Τατιάνας.

Σκεφτήκαμε πολύ ποια ηθοποιός θα μπορούσε να παίξει την Τατιάνα και τελικά αναρωτήθηκα: «γιατί όχι μια γνωστή ηθοποιός που θα φέρει μια λάμψη σε αυτό το σκοτεινό σύμπαν της εξορίας;» Είμαι μεγάλος θαυμαστής της και τη ρώτησα αν ενδιαφερόταν. Συμφώνησε και αμέσως δέσαμε. Ήταν μια χαρά στη συνεργασία, προσιτή και γενναιόδωρη.

Αυτή η ιστορία είναι ένας ακόμα τρόπος να κινηματογραφήσετε την παλαιστινιακή συνθήκη;

Ως γιος Παλαιστίνιων προσφύγων που μεγάλωσε στη Δανία, αυτή είναι η δική μου ιστορία. Η Παλαιστίνη είναι ένα μωσαϊκό ιστοριών, αλλά στην ουσία είμαστε ένας λαός στην εξορία. Το ΣΕ ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΧΩΡΑ δεν είναι απλά άλλη μια ταινία για πρόσφυγες. Ήθελα να φτιάξω τον δικό μου κινηματογράφο των '70s.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ & ΒΡΑΒΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Angers European First Film Festival

(Best Film Award)

Cannes Film Festival

Director's fortnight

Galway Film Festival

(Best Film Award)

Gotham Awards 2024

Nominee Gotham Independent Film Award
Breakthrough Director

Hamptons International Film Festival 2024

Melbourne International Film Festival

(Top 10 feature films)

London Film Festival

Monpellier Independent Film Festival

(Antigone d'or -BEST FILM WINNER-
Student Award BEST FILM)

Munich Film Festival

(CineCoPro Award)

Palm Spring International Film Festival

San Sebastian International Film Festival

Shanghai International Film Festival

Sao Paolo International Film Festival

Taormina International Film Festival

(Audience Award)

Thessaloniki International Film Festival

(Audience Award) – Mahmoud Bakri
(Best Actor Award)

Toronto International Film Festival

Carthagh Film Festival

(Winner Tanit D'argent- Narrative Feature)

Serajevo Film Festival

Gotheburg Film Festival

Bangkok World Film Festival

Arab Film Festival US

(Winner Best Film)

Helsinki International Film Festival

(Audience Award)

Middle East Now

(Audience Award)

Red Sea Film Festival

(Winner Silver Yusr- Best Film, Winner
Silver Yusr- Best actor Mahmoud Bakri)

Mediterrane Film Festival

(Winner Golden Bee Award - Jury's Choice)

013 Cinecitta International Film Festival

(Audience Award)

Humans of Film Festival

(Jury Award)

Human Rights Film Festival Lugano

(Prix Frasi- Best Feature Film) –
Audience Award

Cormoran Film Festival

(Audience Award- Special mention)

Eurasia International Film Festival

(NETPAC award International
Competition Winner)

ΔΙΑΝΟΜΗ

filmtrade